

96 285 61 52

OLIVA

La localitat d'Oliva ha preparat una jornada molt especial per a demà, on rendirà homenatge a Waldo. FUNDACIÓ

Un gran homenatge per a una gran llegenda: Waldo

L'expilolari de raspall viurà una emotiva vesprada al seu poble

VALENCIA, 11 M. C. MONTES
@mcmontesb

■ Amb ganes i molta il·lusió el Club de Pilota d'Oliva ha preparat l'homenatge a un dels més grans de la pilota valenciana que la modalitat de raspall ha conegut, Waldo Vila. El pilotari viurà demà dimarts al trinquet de sa casa, Oliva, una vesprada que de ben segur recordarà durant molt de temps.

Des que les lesions el van retirar de la pràctica esportiva, poc després de cedir davant Moltó a la final de l'individual de 2015, el rest de la Safor havia tractat de tornar al joc, però sense massa èxit. Així i tot, optà per les competicions i partides d'aficionats perquè, si hi ha una cosa clara, és que Waldo no pot viure allunyat de l'esport de la vaqueta.

«A la pilota es comença per afició i ell continuarà a este món perquè li agrada, si no és d'una forma, serà d'una altra», comenta Armando Mercé, expilolari i vicepresident de

la Federació en l'àrea de raspall, qui a més defensa que «Waldo, que ha sigut la màxima figura del raspall, no està reconegut a nivell institucional com hauria d'estar».

Havien passat més de dos anys des d'aquella pausa esportiva fins que el passat mes d'abril s'anunciava per última vegada com a pilotari professional. El seu comiat oficial es va dur a terme a la localitat de Piles en una nit que «va ser molt emotiva perquè quan ú es retira de la pilota i ho fa més per l'obligació de les lesions, la gent està a l'expectativa de si hi ha una tornada, i això va fer que tardara a donar-se l'ocasió d'un comiat», comenta Waldo.

Ara tindrà ocasió de viure una altra jornada especial, emmarcada en un trofeu molt significatiu per a ell, el Gregori Maïans. «Per a mi ha sigut un campionat per al que sempre he intentat arribar en les millors condicions possibles, era jugar en casa en el torneig més important de tot l'any», explica el deu vegades

AGRÀTIMITS
«Estic molt agraït de què es recorden de mi, i més en Oliva, al meu poble, i en un trinquet que per a mi ha significat molt!»

EL TRINQUET NOU
«Vaig viure tot el procés del canvi d'un trinquet a un altre i vaig jugar la partida d'inauguració. Va ser un cúmul de sensacions. Estava calfant i pensava que no podria ni començar a jugar»

L'ÚLTIM DE WALDO
«En 2015 guanyí el Trofeu Gregori Maïans. Estava pràcticament retirant-me de la pilota i em vaig adonar que ja no hi haurien molts més per a mi»

LA PISSARRA

- DILLONS 13 D'AGOST @ 18:30
- TRINQUET DE XERACO
- Fabio i Roberto
- Montaner i Lortja
- DILLONS 13 D'AGOST @ 18:30
- 1 DE LA POBLA DE VALLERONA
- De la Vega i Carlos
- Carlos i Néstor
- DILLONS 13 D'AGOST @ 18:30
- TRINQUET DE BORBRIANA
- Pablo de Sella i Tomás II
- Fàbrega i Mounabai II
- DINARS 14 D'AGOST @ 18:30
- TRINQUET DE MASSAMANGRELL
- Genoves II i Raul
- Frances i Felix

GREGORI MAÏANS

Gran final

Lacte de reconeixement a Waldo es durà a terme abans de la final del Trofeu Gregori Maïans, que enfrontarà a Moltó i Canari contra Marrahí i Britsca, guanyadors de les dues semifinals.

campió individual. Respecte de l'homenatge que li han preparat, «és tot una incògnita per a mi perquè no tinc informació de res i serà tot una sorpresa». I més encara al tindre com a escenari un trinquet que «per a mi significa molt. Vaig viure tot el procés del canvi d'un trinquet a un altre i vaig jugar la partida d'inauguració», una partida emotiva per molts motius.

«Jo havia viscut des de molt xicotet al trinquet vell i vaig tindre la desgràcia que mon pare faltà allí. Recorde que la meua primera partida al trinquet nou va ser un cúmul de sensacions molt gran. Estava calfant i pensava que no podria ni començar a jugar», descriu Waldo.

Va ser al any 2015 quan jugà per última vegada el Gregori Maïans, i aconseguí el títol amb Britsca. «Estava tocat del maluc, pràcticament retirant-me de la pilota i em vaig adonar que ja no hi hauri molts més Gregoris Maïans per a mi. De fet, l'any següent em van tornar a anunciar i dos o tres dies abans del campionat em vaig lesionar. Vaig tindre molèsties a l'esquena i ja no poguí jugar».

Ara torna a casa, «on sempre he pensat en el comiat, on jo m'he criat i on està la meua gent». I eixa gent serà la que tracte d'aconseguir dibuixar un somriure permanent a la cara d'un gran campió como es y serà sempre Waldo.